

Nói xong hai tên thuộc hạ cũng hết việc nên lui ra ngoài . Đăng vừa ra ban công hóng gió , muốn điện thoại cho Vân My nhưng lại thấy tin nhắn của An Nhi . Từ hôm gặp tại buổi tiệc đến nay anh không hề bắt máy bất cứ cuộc gọi nào từ An Nhi . Nơi ở của anh ngay sát nhà Vân My anh cũng không cho phép ai được tiết lộ . Vậy nên An Nhi chỉ có thể nhắn cho anh vài tin nhắn rác như thế thôi .

" Anh Đăng , anh ghét em lắm sao ? Nếu không thể làm người thương của nhau thì cũng làm anh em được mà . Anh đâu cần phải tránh mặt em giữ vậy đâu anh ."

Đọc xong anh vẫn như một thói quen thoát ra chú không trả lời cũng không xóa đi . Đó là phép lịch sự duy nhất anh có thể dành cho An Nhi . Sau đó anh vừa muốn gọi cho Vân My vì muốn nghe được giọng cô . Nhưng Tuyết lại đứng ngay đằng sau anh rồi .

- Anh hai , sao hôm nay về nhà chơi mà nhìn sắc mặt anh buồn hiu vậy . Có chuyện gì sao anh ?

- Đâu có chuyện gì đâu . Em vào phòng anh sao không gõ cửa ?

- Trước giờ em đâu cần phải gõ cửa đâu . Hôm nay anh hai lớn hơn một chút nên khó chịu với em hơn rồi đúng không ?

Hoàng Tuyết không gắt gỏng với anh , nhưng là đang làm nũng với anh . Tính cô là như vậy , lúc này ở trước mặt anh cũng nũng nịu nhỏ bé để được anh hai cưng chiều . Đăng quá hiểu cô em gái này rồi nên nhoẻn cười xoa đầu cô .

- Lại cái giọng điệu đấy nữa rồi , thôi được rồi , tìm anh có chuyện gì vậy ?

- Thì còn chuyện gì nữa ngoài chuyện của anh và An Nhi chứ . Anh hai , em hỏi thật anh nha , anh không thích An Nhi thật hả ?

- Nếu anh nói không thì sao ?

- Anh không thích An Nhi vậy có phải anh có người mình thích rồi đúng không ? Nói em nghe một chút đi .

Tuyết là cố gái hiền hậu dịu dàng , dù có đôi lúc hay tinh nghịch nhưng đặc biệt nhata vẫn là rất thương anh hai của mình . Đăng nghe hỏi thì vừa vui vừa buồn đáp lại .

- Nói không thì cũng không đúng , nhưng nói có thì lại càng không đúng .

- À em hiểu rồi , có phải anh yêu đơn phương ai rồi đúng vậy không . Ai mà lại tốt số được anh của em để mắt tới vậy ta .

- Chắc là do anh may mắn nên mới gặp được chị ấy thôi .

- Chị sao ?

- Ừ , chị ấy lớn hơn anh vài tuổi .

Tuyết hiểu chuyện cộng với tư tưởng hiện đại nên lại có chút hứng thú với câu chuyện của Đăng đang nói .

- Lớn hơn thì đã sao đâu , tự nhiên em thích vụ này quá . Anh mau kể cho em nghe đi . Chị ấy tên gì , ở đâu . Anh và chị ấy quen biết bao lâu rồi . Sao chị ấy lại không thích anh vậy .
- Con nhỏ này , sao lại hỏi anh nhiều quá vậy .
- Thì em lo lắng cho anh hai mà , anh mau kể cho em nghe một chút đi , anh làm em tò mò quá đi à .

Tâm tư vốn không được vui cho lắm . Nhìn việc Tuyết quan tâm đến chuyện này thì cũng giống như có được thêm một đồng minh ủng hộ chuyện này nên anh cảm thấy vui lên được đôi chút . Anh nhìn ra khung cảnh ngoài trời đêm lung linh ảo diệu rồi kể cho Tuyết nghe về cô bằng tất cả sự tự hào .

- Chị ấy có cái tên rất dịu dàng nhẹ nhàng , Vân My. Chị ấy cũng đang làm ở công ty mình đó thôi . Lúc anh vừa vào công ty ngày đầu tiên là đã gặp chị ấy rồi . Lúc đó anh cũng chưa thích chị ấy đâu . Ngoại trừ thấy chị ấy rất nhỏ bé , gương mặt sáng , làn da trắng cộng với đôi mắt ro . Sau đó anh vô tình biết được một vài chuyện về chị ấy . Và rồi đến một ngày anh thấy mình không thể đứng yên được mỗi khi chị ấy gặp bất công . Lúc đó anh mới nghĩ có lẽ anh đã động tâm với chị ấy rồi .

- Oa , nghe cũng hấp dẫn lý kỳ quá đó anh hai . Rồi sao anh không chịu nói ra với chị ấy đi . Biết đâu được chị ấy cũng thích anh rồi sao ?

Nghe vậy Đăng liền lắc nhẹ đầu rồi buồn bã nói .

- Chị ấy đang trong giai đoạn ly hôn , hơn nữa chị ấy cũng đang xảy ra rất nhiều chuyện nên anh không muốn gây thêm áp lực cho chị ấy nữa .
- Ly hôn , chị ấy có đời chồng rồi à ?

- Ừ , nhưng chị ấy ly hôn là đúng . Không phải anh thích chị ấy nên anh nói vậy . Mà là vì chồng Vân My không đáng để làm chồng thậm chí không đáng làm đàn ông . Vậy nên anh vẫn đang lo liệu chuyện ly hôn cho chị ấy .

- Hèn chi dạo này em thấy anh cứ buồn buồn thế nào đó . Nếu trong chuyện này chị ấy không sai thì quá tội cho chị ấy rồi . Đời con gái đúng khổ thật mà . 12 bến nước làm sao biết được bến đục bến trong . Nghe chị My đó xui xẻo qua cầu ngay bến đục mà em thương quá . Em tin anh hai luôn có tầm nhìn xa và quyết định đúng đắn nên em ủng hộ anh hai . Đợi chị ấy nguôi ngoai một chút nữa mà anh vẫn không thể mở lời thì cứ để em cho . Dù gì em cũng hiểu phụ nữ hơn anh mà .

- Ừ , anh chỉ lo chị ấy khó mà vượt qua cú sốc này thôi . À phải rồi , mai mốt em dùng bày cho An Nhi lấy điểm với anh nữa nhé . Nhi còn nhỏ thì để Nhi tận hưởng tuổi trẻ đi .

Nói đến Nhi khiến Tuyết thở dài chống tay lên thành lang cang cùng nhìn theo hướng mà Đăng đang nhìn .

- Nhi là bạn em , em biết nó thích anh lắm rồi nên em mới bạo gan làm mai cho anh đó . Nó mà biết anh có người trong lòng rồi chắc nó sẽ buồn lắm . Nhưng không sao , buồn rồi cũng hết thôi . Quan trọng nhất vẫn là hạnh phúc của anh hai .

- Em hiểu chuyện được như vậy là anh yên tâm rồi . Mà này , sao hôm qua giờ anh không gọi được cho mẹ vậy ? Em có gọi được không ?

- Không , em cũng không gọi được . Nhưng em có liên lạc với quản lý của mẹ . Nghe cô ấy

nói chiều hôm trước mẹ đã đi tàu ra đảo Vale rồi . Ở đó chắc là không có sóng điện thoại thôi . Cô aya kêu chúng ta đừng lo . Chắc là vài ngày nữa thôi mẹ sẽ kết thúc chuyến du lịch rồi về nước luôn . Hy vọng lúc mẹ về anh cũng sẽ thuyết phục được chị My đến lúc đó chắc nhà ta sẽ vui lắm .

Mẹ mà Đăng và Tuyết vừa nhắc đến là bà Cẩm . Bà là mẹ ruột của cả hai , tuy năm nay đã ngoài 50 tuổi nhưng lại rất khỏe mạnh và trẻ trung . Tư tưởng lại thoáng đúng kiểu bà mẹ thời @ . Thời gian này bà đang đi du lịch nước ngoài nên ngày Tuyết về đột ngột bà không kịp về đón con gái . Vậy nên trong nhà này anh không sợ ai phản đối thân phận của My ngoại trừ ba mình là ông Hoang Long cả . Ông vốn là người kiêu kỳ lại khó tính nên anh rất ngại việc ông sẽ lấy gia thế làm tiêu chuẩn chọn dâu .

Hôm sau , chị Ngân vẫn đi làm như thường lệ . Không có Vân My thì phần công việc có rối hơn . Thêm việc tâm trạng không vui nên nét mặt cũng không tươi gì mấy . Đúng lúc gặp Linh bước vào , chị cầm khăn lau bàn rồi tiện miệng nói .

- Sao mà dơ như vậy không biết . Phải chi bị bỏ lâu ngày nên bụi bặm dơ dáy nó bám cũng không nói . Đăng này ngày nào cũng chăm tắm mà thứ bá dơ cũng bám cho được nữa , thiệt là bực mình quá mà .

Linh biết ngay là chị Ngân đang có ý nói mình . Nhưng cô lại không muốn ốn ào trong công ty nên nén cơn giận rồi đi luôn . Lúc đi ngang qua chỗ chị Ngân thì lại nhận ngay cái nùi giẻ kia vào mặt . Tiếp đó là một màn xin lỗi của chị Ngân .

- Ô ơ tôi xin lỗi nhá , chắc tại nùi giẻ này nó thấy cô dơ quá nên nó muốn đập đến lau giúp cô đó mà . Trời ơi tôi thiệt là bất cẩn quá . Tôi quên mất nói với nó cô Linh đây dù có bị lột da ra trụng nước sôi thì vẫn không tẩy hết chất dơ được nữa huống hồ là lau . Thôi cô đi làm đi , để tôi dạy dỗ lại nùi giẻ . À thôi để tôi ném nó vô sọt rác luôn đi cho lành . Chứ nó lỡ dính dơ quá rồi tôi xài lại bẩn tay tôi .

- Chị .

Mấy lời của chị Ngân đúng là có lực sát thương khá cao . Linh dù biết là nói mình nhưng chỉ biết tức xanh mặt chứ không thể gây gổ um sùm lên được . Chị Ngân thì không nhịn , chị còn muốn hét lên cho cả thế giới này biết Linh là loại người nào nữa mà .

- Chị , chị chị cái gì ? Giờ có chịu đi không , chỗ tôi làm việc thì đừng làm cho ô uế mất công tôi phải tẩy lại nữa thì cực cho tôi . Mau đi đi , không khí đang thơm tho tự nhiên lại nghe mùi rác khó chịu quá .

- Ê , tôi đã không nói gì thì chị đừng có làm tới . Chị có tin tôi cho chị một bài học ra trò không ?

- Há, hóa ra cũng có lúc đuôi cáo hiện hình à . Thăng Khánh khốn nạn kia nó có biết cái bản mặt mày trơ tráo như vậy không ?

Đến mức này thì Linh cũng không còn vừa nữa . Cô vòng tay trước ngực rồi kênh mặt đáp lại .

- Ủa , con My nó đâu không lại tôi nên nó nhờ chị đi khóc mướn à ? Chứ mắc mớ gì nói chuyện khó nghe vậy bà chị ?

- Mà nói ai đi khóc mướn , thứ giật chổng như mày có xứng đáng đứng đây nghênh ngang nói chuyện với tao không ? Con em tao nó hiền chứ gặp tao là mày nát thay rồi con điểm .

- Ai , bà nói ai là con điểm hả . Có tin tôi đập cho bà một trận ngay tại đây không bà tám . Hèn chi không có ai thêm dóm ngó rước về nhà . Chắc tại đã già xấu rồi mà còn nhiều chuyện quá chứ gì . Con My nó hèn không dám đối diện với tôi . Nay còn trốn tôi nên bà tám mới muốn nổi máu ánh hùng lên muốn xả giận cho nó chứ gì . Hờ , sao đáng thương quá vậy ?

Chát .

Một bạt tay với tất cả sức lực của một ai đó từ sau đi tới tát vào mặt Linh đến xoay đầu . Mọi người xung quanh cũng sôi nổi bàn tán rồi túm tụm lại xem kịch hay . Linh nổi đóa nhìn lại thì phát hiện đó là My . Không biết My đã đến từ khi nào mà nghe hết được cuộc trò chuyện . Sau đó còn không nhìn được mà đi ngay vào cho Mỹ Linh một cú tát trời giáng .

- My , mày dám .

- Tao dám đó thì mày làm gì tao ? Mày ngon nói 1 tiếng nữa đi .

My lúc này mặt mày hung tợn . Dường như nhiều chuyện xảy ra đã vô tình cướp mất đi cái gọi là hiền lương nhặn nhục trong cô . Bây giờ xuất hiện trước mặt mọi người thì cô là một người đánh đá và không dễ để ai bắt nạt được . Linh nhìn vào mắt cô, càng nhìn Linh càng cảm thấy lạnh . Vân My hôm nay quá khác mọi ngày khiến Linh sợ nhục mà cúi đầu .

- Tôi đã nói gì đâu, sao cô lại ra tay đánh tôi .

- Một con chó hoang đang sủa bậy thì nó có nên bị đánh không ?

- Cô đang nói gì vậy ? Tôi không hiểu gì hết .

- Vậy để tao diễn lại thêm vài bạt tay nữa xem trí nhớ mày có khôi phục lại hay không ? Chứ để mày giả điên vậy tao thấy mệt mỏi quá .

Trong lúc đang gây cản giữa hai người phụ nữ , thì trong đám đông kia lại xuất hiện giọng nói đánh thép của tổng giám đốc cũng tức là ông Dũng .

- Ở đây là công ty hay cái chợ mà tụ tập ở lối ra vào để xem kịch hay gì vậy ?

Ngay lúc đó , đám đông liền nhanh chóng được giải tán đi . Chỉ những người trong cuộc mới trùng trùng đúng yên tại chỗ mà không nhúc nhích .

- Còn các cô thì sao đây , muốn cùng nhau lên phòng nhân sự hết à ? Sao là ai đã kiếm chuyện trước , có còn muốn làm việc không ?

Chị Ngân sợ lớn chuyện sẽ mất việc nên vội kéo tay My lại rồi nói với ông Dũng .

- Dạ dạ không có gì đâu thưa tổng giám đốc . Máy chị em chỉ nói chuyện phiến cho vui thôi chứ không có gì đâu .

Ông Dũng định gằn giọng nói thêm chuyện gì nữa nhưng lại thấy Đấng đang đi vào nên liền chào .

- Cậu Đăng , cậu mới đến hả ?

Nghe ông Dũng đột ngột hạ giọng chào hỏi khiến ai cũng phải ngoái nhìn đến chỗ Đăng . Đăng thì sợ lộ chuyện nên bèn nháy mắt với ông Dũng rồi nói .

- Xảy ra chuyện gì vậy tổng giám đốc ?

- À cũng không có gì . Máy cô nhân viên này không lo làm việc mà túm tụm lại đây gây chuyện . Tôi còn đang định đưa hết lên phòng nhân sự đây này .

Đăng nhìn sang Vân My , nhìn chị Ngân đang kéo tay cô . Rồi lại nhìn thấy Mỹ Linh đang ôm mặt ầm ức , ở đâu có còn đỏ rần hình dấu tay . Không cần ai nói nữa anh cũng đã hiểu đang xảy ra chuyện gì rồi .

- Mong tổng giám đốc bỏ qua cho đừng làm lóm chuyện . Tôi là bạn của hai chị tiếp tân nên chuyện này để tôi lo dàn xếp được rồi .

- Vậy ..

- Tổng giám đốc yên tâm , có chuyện gì tôi sẽ tự chịu trách nhiệm được không ?

- Ờ vậy thôi tôi đi lên phòng làm việc đây . Cậu quen thì cậu giải quyết đi đừng để ở cửa công ty mà um sùm nhiều chuyện như vậy .

- Tôi hiểu rồi , tổng giám đốc đi thông thả .